

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กลุ่มคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์. "แชร์ช้อยกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ."

วารสารธรรมศาสตร์ 13 (ธันวาคม 2527): 166-177.

ช้อย ทิพย์โสเจ้าแม่แชร์ 8,000 ล้าน. กรุงเทพฯ: สยามสปอร์ตเนชั่นลิขิ่ง, 2527.

ดวงมณี วงศ์ประทีป และสุชาติ กิระกุล. "ตลาดเงินนอกระบบในระดับมหภาค."

โครงการศึกษาตลาดเงินนอกระบบ, ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย, (ตุลาคม 2528).

ธนาคารกรุงเทพ. "ตลาดเงินนอกระบบในประเทศไทย." วารสารเศรษฐกิจ

17 (มิถุนายน 2528): 347-356.

ธนาคารกสิกรไทย. "การเงินนอกระบบ: ผลกระทบที่ไม่อาจมองข้าม."

สรุปข่าวธุรกิจ 16 (มกราคม 2528): 15-19.

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล และณัฐ ตาปสนันท์. "แชร์ช้อย แชร์ลูกโซ่ แชร์ขอนแก่น

แชร์ลำปาง แชร์น้ทลุง: เหล่านี้คืออะไร." โครงการศึกษาตลาดเงินนอกระบบ, ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย, (ตุลาคม 2528).

..... "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนในตลาดเงินนอกระบบ."

รายงานเศรษฐกิจรายเดือน 26 (กุมภาพันธ์ 2529): 36-60.

พิชิต ภัทรวิมลพร และเมธิ สุภาพงษ์. "พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจในภาวะที่มีความเสี่ยงกับการระดมเงินออมในประเทศไทย." ใน การเงินการธนาคารและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ, หน้า 236-253.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

รัฐกร อัสตรธรรุทธ์. "1 ปีแห่งการปิดประตูตีแมว 'ช้อย'." ใน ดอกเบี๋ย,

หน้า 239-300. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกเบี๋ย, 2527.

องอาจ คล้ามไพบูลย์ และจร แม่ใจ. ปฏิวัติแชร์ช้อย กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

วัฒนาพานิช จำกัด, 2528.

ภาษาอังกฤษ

Arrow, K.J. Essays in the Theory of Risk Bearing.

North-Holland Publishing Company., 1974.

Branson, William H. Macroeconomic Theory and Policy.

New York: Harper and Row, Publishers, Inc., 1972.

- Cohn, Richard A.; Lewellen, Wilbur G.; Lease, Ronald C.;
and Schlarbaum, Gary G. "Individual Investor Risk
Aversion and Investment Portfolio Composition."
The Journal of Finance 30 (May 1975): 605-629.
- Farrar, Donald E. The Investment Discussion Under Uncertainty.
Chicago., 1967.
- Friend, Irwin, and Blume, Marshall E. "The Asset Structure
of Individual Portfolios and Some Implications For
Utility Functions." The Journal of Finance 30 (May
1975): 585-603.
- _____. "The Demand for Risky Assets." The American
Economic Review LXV (November 1975): 900-922.
- Friedman, M., and Savage, L.J. "The Utility Analysis of
Choices Involving Risk." Journal of Political
Economy 56 (August 1948): 279-304.
- Hey, J.D. Uncertainty in Microeconomics. Martin Robertson &
Company Ltd., 1979.
- Hirshleifer, J. "Investment Decision Under Uncertainty:
Choice Theoretic Approaches." Quarterly Journal of
Economics 79 (November 1965): 509-536.
- Lease, Ronald C.; Lewellen, Wilbur G.; and Schlarbaum, Gary G.
"The Individual Investor: Attributes and Attitudes."
The Journal of Finance 29 (May 1974): 413-438.
- Markowitz, Harry. "Portfolio Selection." The Journal of
Finance 8 (March 1952): 77-91.
- Morin, Roger A. and Suarez, Fernandez A. "Risk Aversion
Revisited." The Journal of Finance 38 (September
1983): 1201-1217.
- Pindyck, Robert S., and Rubinfeld, Daniel L. Econometric
Models and Economic Forecasts Mc Graw-Hill, Inc.,
1981.
- Pratt, J.W. "Risk Aversion in the Small and in the Large."
Econometrica 32 (January-April 1964): 122-136.

- Ross, Stephen A. "Some Stronger Measures of Risk Aversion in the Small and in the Large with Applications." Econometrica 49 (May 1981): 621-638.
- Samuelson, P.A. "Lifetime Portfolio Selection by Dynamic Stochastic Programming." The Review of Economics and Statistics 50 (August 1969): 239-246.
- Sandmo, A. "The Effect of Uncertainty on Saving Decision." Review of Economic Studies 37 (1970): 353-60.
- Siegel, Frederick W., and Hoban, James P., Jr. "Relative Risk Aversion Revisited." The Review of Economics and Statistics LXIV (August 1982): 481-487.
- Shorrocks, A.F. "The Age-Wealth Relationship: A Cross Section and Cohort Analysis." The Review of Economics and Statistics LXII (May 1975): 155-163.
- Yaari, M.E. "Some Remarks on Measure of Risk Aversion and on Their Uses" Journal of Economic Theory 1 (October 1969): 315-29.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

พฤติกรรมของผู้ลงทุนในตลาดเงินนอกระบบ: ศึกษากรณีแชร์ม้อย

โปรดใช้เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อหรือกรอกข้อความ ตามที่กำหนดไว้

ส่วนที่หนึ่ง ความทั่วไป

1. เพศ
 1. หญิง
 2. ชาย
2. ท่านมีอายุ ปี
3. สถานภาพการสมรส
 1. โสด
 2. แต่งงานแล้ว
 3. หม้ายหรือหย่า
4. อาชีพของท่าน
 1. ข้าราชการทหารและตำรวจ
 2. ข้าราชการพลเรือนทั่วไป
 3. รัฐวิสาหกิจ
 4. รับจ้างหรือบริษัทเอกชน
 5. ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว
 6. แม่บ้านหรือผู้มิได้ประกอบอาชีพ
 7. อื่น ๆ (ระบุ)
5. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน
 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
 2. มัธยมศึกษา
 3. อาชีวศึกษา
 4. อุดมศึกษา
 5. อื่น ๆ ระบุ
6. อาชีพของคู่สมรส
 1. ข้าราชการทหารและตำรวจ
 2. ข้าราชการพลเรือนทั่วไป
 3. รัฐวิสาหกิจ
 4. รับจ้างหรือบริษัทเอกชน
 5. ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว
 6. แม่บ้านหรือผู้มิได้ประกอบอาชีพ
 7. อื่น ๆ (ระบุ)
7. ระดับการศึกษาสูงสุดของคู่สมรส
 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
 2. มัธยมศึกษา
 3. อาชีวศึกษา
 4. อุดมศึกษา
 5. อื่น ๆ (ระบุ)

8. จำนวนสมาชิก ผู้มีเงินได้ และบุคคลที่ต้องรับผิดชอบ
1. จำนวนสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งตัวท่านมีทั้งหมด คน
 2. ในจำนวนนี้เป็นผู้มีเงินได้ คน
 3. เป็นผู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบเลี้ยงดู (ไม่มีรายได้) คน
9. ท่านและคู่สมรสมีรายได้ประจำและรายได้พิเศษเฉลี่ยเดือนละ..... บาท
10. ครอบครัวท่านมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรวมแล้วประมาณเดือนละ บาท
11. ท่านมีเงินออมเฉลี่ยเดือนละ บาท
12. ทรัพย์สินที่ครอบครัวท่านเป็นเจ้าของประกอบด้วย
1. บ้าน หลัง ชั้น ราคา บาท
 2. ดิแกว ห้อง ชั้น ราคา บาท
 3. ที่ดิน ไร่ ตารางวา ราคา บาท
 4. รถยนต์ ... คัน สีห่อ ปี พ.ศ..... ราคาบาท
 5. รถจักรยานยนต์ และจักรยานสองล้อ คัน ราคาบาท
 6. ตู้เย็น ตู้ ราคา บาท
 7. วิทยุ เครื่อง ราคา บาท
 8. โทรทัศน์ เครื่อง ราคา บาท
 9. ทองคำและเครื่องประดับมูลค่าประมาณ บาท
 - รวมทรัพย์สินต่าง ๆ คิดเป็นมูลค่าประมาณ บาท
13. บ้านที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบันเป็นของใคร
1. บ้านของตนเอง
 2. อาศัยร่วมกับบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง
 3. อาศัยร่วมกับผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติ
 4. เช่า
 5. อื่น ๆ (ระบุ)

ส่วนที่สอง ทักคนคิดเกี่ยวกับการลงทุน

1. ท่านลงทุนในแชร์ชม้อยรวมทั้งหมด ครั้ง เป็นเงินลงทุนทั้งหมด
..... บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ณ วันที่ ... เดือน พ.ศ..... เงินลงทุน บาท
2. ณ วันที่ ... เดือน พ.ศ..... เงินลงทุน บาท
3. ณ วันที่ ... เดือน พ.ศ..... เงินลงทุน บาท
4. ณ วันที่ ... เดือน พ.ศ..... เงินลงทุน บาท

2. ในขณะที่ท่านลงทุนกับแชร์ชม้อย ท่านได้นำเงินออมไปลงทุนสินทรัพย์ทางการ
เงินในรูปแบบอื่นใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ และโปรดระบุจำนวนเงิน
สำหรับแต่ละรายการด้วย)

	<u>จำนวนเงิน (บาท)</u>
1. หุ้นสามัญ
2. หุ้นกู้บริษัท
3. ตัวเงินคลัง
4. พันธบัตรรัฐบาล
5. กรมธรรม์ประกันชีวิต
6. เงินทุนเลี้ยงชีพประเภทต่าง ๆ
7. สลากออมสิน
8. เงินฝากธนาคารออมสิน
9. เงินฝากธนาคารพาณิชย์ทุกประเภท
10. เงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
11. เงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์
12. เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์
13. ตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน
14. พันธบัตรออมทรัพย์ของเครดิตฟองซิเอร์
15. หุ้นสหกรณ์โดยชำระค่าหุ้นมาแล้วคิดเป็นเงินทั้งสิ้น.....
16. เล่นแชร์โดยส่งค่าแชร์เดือนละ บาท และส่งมาแล้ว บาท บาท
17. อื่น ๆ (ระบุ) บาท

3. ใครเป็นผู้ชักชวนให้ท่านมาลงทุนกับแชร์ชม้อย

1. เพื่อน	3. สาย
2.ญาติ	4. อื่น ๆ (ระบุ)

4. ท่านตัดสินใจลงทุนกับแชร์ช้อยเพราะเหตุผลใดต่อไปนี้ (โปรดเรียงลำดับความสำคัญ)
1. ได้รับผลตอบแทนสูงกว่าสถาบันการเงิน
 2. มั่นใจว่าจะได้รับเงินคืน
 3. ผลตอบแทนที่ได้รับมีระยะเวลาที่แน่นอนและรวดเร็ว
 4. เล่นตามเขาไป
5. เหตุผลที่ท่านมั่นใจว่าจะได้รับเงินคืน (โปรดเรียงลำดับความสำคัญ)
1. เห็นญาติหรือเพื่อนสนิทเล่นมานาน และได้รับผลตอบแทนสม่ำเสมอ
 2. ถอนเงินมาใช้เมื่อไรก็ได้
 3. เชื่อถือในตัวนางช้อย
 4. เชื่อว่ามีผู้ใหญ่ในวงการเมืองและทางทหารให้การสนับสนุน
 5. มีสัญญาเงินกู้หรือเช็คลงวันที่ล่วงหน้าซึ่งสามารถฟ้องร้องได้
6. ท่านนำเงินจากที่ใดมาลงทุน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
1. เงินออมที่สถาบันการเงิน บาท
 2. รายได้ของตนเองทั้งสิ้น บาท
 3. รายได้ของตนเองและบุคคลอื่น บาท
 4. จากการขายทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ บาท
 5. กู้เงินมาลงทุน บาท
7. ถ้าหากท่านกู้เงินมาลงทุน ท่านกู้จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
1. ธนาคารพาณิชย์ บาท
 2. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บาท
 3. กู้จากญาติ บาท
 4. กู้จากเพื่อน บาท
 5. เล่นแชร์ บาท
 6. อื่น ๆ (ระบุ) บาท
8. ในกรณีที่ท่านกู้เงินมาลงทุน ท่านใช้อะไรเป็นเครื่องค้ำประกัน
1. บุคคลค้ำประกัน
 2. ทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ ฯลฯ
 3. เช็คลงวันที่ล่วงหน้า
 4. ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน
 5. อื่น ๆ
9. การพึ่งพาเงินทุนจากแหล่งอื่นท่านต้องจ่ายอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ต่อปี หรือร้อยละ ต่อเดือน

10. ท่านนำผลตอบแทนจากการลงทุนในแชร์ช้อยไปใช้จ่ายในกิจการอะไรบ้าง
(โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ)

1. ใช้จ่ายภายในครอบครัว
 2. ใช้นี้จากการกู้ยืมเงินมาลงทุน (โปรดระบุแหล่งที่กู้ยืม)
 3. เพื่อซื้อทรัพย์สินถาวร รวมทั้งเครื่องประดับมีค่า เช่น ที่ดิน บ้าน
รถยนต์ อัญมณี ฯลฯ
 4. เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบธุรกิจ
-

ภาคผนวก ข

พระราชกำหนด
การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. 2527

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

เป็นปีที่ 39 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้เรียกว่า "พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527"

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกำหนดนี้

"กู้ยืมเงิน" หมายความว่า รับเงิน ไม่ว่าในลักษณะของการรับฝาก การกู้ การยืม การรับเข้าร่วมลงทุน หรือในลักษณะอื่นใด โดยผู้กู้ยืมเงินจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนหรือตกลงว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการรับเพื่อตนเอง หรือรับในฐานะตัวแทน หรือลูกจ้างของผู้กู้ยืมเงิน หรือของผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือในฐานะอื่นใด และไม่ว่าการรับหรือจ่ายต้นเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนนั้น จะกระทำอำพรางด้วยวิธีการอย่างไร ๆ

"ผลประโยชน์ตอบแทน" หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ผู้กู้ยืมเงินจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินเพื่อการกู้ยืมเงิน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจ่ายในลักษณะดอกเบี้ย เงินปันผล หรือลักษณะอื่นใด

"ผู้กู้ยืมเงิน" หมายความว่า บุคคลผู้ทำการกู้ยืมเงิน และในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งลงนามในสัญญา หรือตราสารการกู้ยืมเงินในฐานะผู้แทนของนิติบุคคลนั้นด้วย

"ผู้ให้กู้ยืมเงิน" หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ให้กู้ยืมเงินระบุให้เป็นผู้ที่ ได้รับต้นเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้กู้ยืมเงิน

ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับ ผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็น การฉ้อโกงประชาชนตามมาตรา 4 ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้นจะสามารถพิสูจน์ได้ว่า กิจการ ของตนหรือของบุคคลที่ตนอ้างถึงนั้น เป็นกิจการที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนเพียงที่ จะนำมาจ่ายตามที่ตนได้กล่าวอ้าง หรือหากกิจการดังกล่าวไม่อาจให้ผลประโยชน์ ตอบแทนเพียง ก็จะต้องพิสูจน์ได้ว่ากรณีดังกล่าวได้เกิดขึ้นเนื่องจากสภาวะการณ์ ทางเศรษฐกิจที่ผิดปกติอันไม่อาจคาดหมายได้ หรือมีเหตุอันสมควรอย่างอื่น

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอัตราผลประโยชน์ตอบแทนตาม มาตรา 4 และมาตรา 5 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินได้จ่ายหรือจะจ่ายผลประโยชน์ ตอบแทนที่มีใช้เป็นตัวเงิน ให้คำนวณมูลค่าของผลประโยชน์ตอบแทนดังกล่าวออกเป็น จำนวนเงิน

มาตรา 7 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ใดได้กระทำความผิดตาม มาตรา 4 หรือกระทำการตามมาตรา 5 (1) หรือ (2) (ก) ให้นั่งงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกให้ผู้นั้น หรือบุคคลใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ เห็นว่าจะ เป็นประโยชน์แก่การตรวจสอบถึงการกู้ยืมเงิน มาให้ถ้อยคำ
- (2) สั่งให้บุคคลดังกล่าวตาม (1) รายงานสภาพกิจการของตนตลอด จนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของตน
- (3) สั่งให้บุคคลดังกล่าวตาม (1) นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น อันเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินมาตรวจสอบ
- (4) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบหรือค้นบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวตาม (1) ในกรณีนี้ ให้นั่งงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจสั่งบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้น ให้ปฏิบัติตามเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการ ตรวจสอบหรือค้น ตามควรแก่เรื่อง และให้มีอำนาจยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐาน เหล่านั้นมาตรวจสอบได้

การเรียกหรือการสั่งตาม (1) (2) หรือ (3) ต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อย กว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบหรือค้นตาม (4) แล้ว ถ้ายัง ดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำการต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้

มาตรา 8 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้กู้ยืมเงินผู้ใดที่เป็น ผู้ต้องหาว่าจะกระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สิน และเห็นสมควรให้มีการ ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา 4 ผู้ใด โฆษณาหรือประกาศให้ปรากฏต่อประชาชน หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ปรากฏแก่บุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปว่าในการกู้ยืมเงิน ตนหรือบุคคลใด จะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน จะพึงจ่ายได้ โดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้นจะนำเงินจากผู้ให้กู้ยืมเงินรายนั้น หรือรายอื่นมาจ่ายหมุนเวียนให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือโดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า ตนหรือบุคคลนั้นไม่สามารถประกอบกิจการใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้นได้ และในการนั้น เป็นเหตุให้ตนหรือบุคคลใดได้กู้ยืมเงินไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

มาตรา 5 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ในการกู้ยืมเงินหรือจะกู้ยืมเงิน

(ก) มีการโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไป หรือโดยการแพร่ข่าวด้วยวิธีอื่นใด หรือ

(ข) ดำเนินกิจการกู้ยืมเงินเป็นปกติธุระ หรือ

(ค) จัดให้มีผู้รับเงินในการกู้ยืมเงินในแหล่งต่าง ๆ หรือ

(ง) จัดให้มีบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ไปชักชวนบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้มีการให้กู้ยืมเงิน หรือ

(จ) ได้กู้ยืมเงินจากผู้ให้กู้ยืมเงินเกินสิบคน ซึ่งมีจำนวนเงินกู้ยืมรวมกันตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป อันมิใช่การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน และ

(2) ผู้นั้น

(ก) จ่าย หรือโฆษณา ประกาศ แพร่ข่าว หรือตกลงว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน ให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน ในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน จะพึงจ่ายได้ หรือ

(ข) ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 7 (1) (2) หรือ (3) หรือกิจการของผู้นั้นตามที่ผู้นั้นได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 7 ไม่ปรากฏหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่า เป็นกิจการที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนเพียงที่จะนำมาจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินทั้งหลาย

ให้กู้ยืมเงิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้เกินกว่าสิบวันไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีมีการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ให้คำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวยังคงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ใดไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กู้ยืมเงินที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สิน แต่ยังไม่สมควรสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 9 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาดำเนินคดีล้มละลายต่อไปตามมาตรา 10

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 9 ให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 9 เมื่อพนักงานอัยการได้ฟ้องคดีอาญาแก่ผู้ใดในความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ถ้าผู้กู้ยืมเงินร้องขอให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกต้นเงินคืนให้แก่ผู้นั้นได้ และจะเรียกผลประโยชน์ตอบแทนที่เป็นสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้นั้นด้วยก็ได้ ในการนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 10 เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้ให้กู้ยืมเงิน ให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องผู้กู้ยืมเงินที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 เป็นบุคคลล้มละลายได้ เมื่อ

- (1) เป็นผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สินได้
- (2) เป็นหนี้ผู้ให้กู้ยืมเงินรายหนึ่งหรือหลายรายเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนบาท และ
- (3) หนี้้นนี้อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน ไม่ว่าหนี้้นนี้จะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

การฟ้องคดีล้มละลายตามมาตรา 9 ให้ดำเนินกระบวนการไปตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย โดยให้ถือว่าพนักงานอัยการมีฐานะและสิทธิหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าฤชาธรรมเนียม หรือการต้องวางเงินประกันต่าง ๆ ตามกฎหมายดังกล่าว

ในการพิจารณาคดีล้มละลาย ถ้าศาลพิจารณาได้ความจริงตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินลูกหนี้เด็ดขาด

ในการพิพากษาคดีล้มละลายตามมาตรา นี้ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับส่วนแบ่งทรัพย์สินของเจ้าหนี้ในลำดับ (8) ของมาตรา 130 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนที่เจ้าหนี้ผู้ให้กู้ยืมเงินแต่ละรายได้รับมาแล้วก่อนมีการดำเนินคดีล้มละลายประกอบด้วย

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 13 ผู้ใดขัดขวาง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 7 (4) หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 14 ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 7 (1) (2) หรือ (3) หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนและปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 15 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 16 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ใดได้กระทำความผิดตามมาตรา 343 แห่งประมวลกฎหมายอาญาก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และการกระทำของผู้นั้นมีลักษณะเข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามมาตรา 7 และมาตรา 8 และให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับ

มาตรา 17 การกู้ยืมเงินที่มีลักษณะเข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ซึ่งมีสัญญาหรือข้อตกลงการกู้ยืมเงินที่ได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวเท่าที่มีผลผูกพันได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ยังคงมีผลใช้ได้ต่อไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ถ้าสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ให้สัญญาหรือข้อตกลงนั้นมีผลผูกพันได้ต่อไป และให้สิ้นสุดลงเมื่อครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงกันให้สัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวสิ้นสุดลงก่อนกำหนดนั้น หรือคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะใช้สิทธิเรียกให้ชำระหนี้หรือชำระหนี้หรือบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง ตามสิทธิของตนก่อนกำหนดนั้น

(2) ถ้าสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวมีระยะเวลาสิ้นสุดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สัญญาหรือข้อตกลงนั้นสิ้นสุดลงตามที่ได้สัญญาหรือตกลงไว้แล้ว เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงกันให้สัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวสิ้นสุดลงก่อนกำหนดนั้น หรือคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง ตามสิทธิของตนก่อนกำหนดนั้น

(3) ถ้าสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าว มีระยะเวลาสิ้นสุดภายหลังจากหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เว้นแต่คู่สัญญาจะมาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรค สองภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ก็ให้ข้อสัญญาหรือข้อตกลงนั้นสิ้นสุดลงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นการตัดสิทธิคู่สัญญาที่จะตกลงกันให้สัญญา หรือข้อตกลงดังกล่าวสิ้นสุดลงก่อนกำหนดนั้น หรือคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา หรือข้อตกลง ตามสิทธิของตนก่อนกำหนดนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนสัญญาหรือข้อตกลงตาม (3) ของวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนโดยคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่เพียงฝ่ายเดียว พนักงานเจ้าหน้าที่จะจดทะเบียนให้ได้ต่อเมื่อได้มีหนังสือสอบถามไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ได้ให้ความยินยอมและยอมรับข้อความในสัญญาหรือข้อตกลงที่นำมาขอจดทะเบียนนั้นแล้ว

ในการรับจดทะเบียน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสัญญาหรือข้อตกลงใดกระทำขึ้นหลังวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งปฏิเสธการจดทะเบียนพร้อมทั้งให้เหตุผลต่อผู้ขอจดทะเบียน ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่เห็นด้วยให้มีสิทธิไปร้องขอต่อศาล ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ศาลมีคำวินิจฉัยแสดงว่าสัญญาหรือข้อตกลงนั้นได้กระทำขึ้นก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทบัญญัติมาตรานี้ มีผลใช้บังคับในทางแพ่งและไม่มีผลเป็นการลบล้างความผิดอาญาแต่อย่างใด

มาตรา 18 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน
งานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
รองนายกรัฐมนตรี

(101 ร.จ. 1 ตอนที่ 164 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2527)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้คือ เนื่อง
จากขณะนี้ปรากฏว่า มีการกู้ยืมเงินหรือรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไป โดยมีการ
จ่ายดอกเบี้ย หรือผลประโยชน์อื่นอย่างอื่นตอบแทนให้สูงเกินกว่าประโยชน์ที่ผู้กู้ยืมเงิน
หรือผู้รับฝากเงินจะพึงหามาได้จากการประกอบธุรกิจตามปกติ โดยผู้กระทำได้ลวง
ประชาชนที่หวังจะได้ดอกเบี้ยในอัตราสูงให้นำเงินมาเก็บไว้กับตนด้วยการใช้วิธีการ
จ่ายดอกเบี้ยในอัตราสูงเป็นเครื่องล่อใจ แล้วนำเงินที่ได้มาจากการกู้ยืมหรือรับฝาก
เงินรายอื่น ๆ มาจ่ายเป็นดอกเบี้ยหรือผลประโยชน์ให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินหรือผู้ฝากเงิน
รายก่อน ๆ ในลักษณะต่อเนื่องกัน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการฉ้อโกงประชาชน
เพราะเป็นที่แน่นอนอยู่แล้วว่า ในที่สุดจะต้องมีประชาชนจำนวนมากไม่สามารถได้
รับต้นเงินกลับคืนได้ และผู้กู้ยืมเงินหรือผู้รับฝากเงินกับผู้ร่วมกระทำการดังกล่าวจะ
ได้รับประโยชน์จากเงินที่ตนได้รับมา เพราะผู้ให้กู้ยืมเงินหรือผู้ฝากเงินไม่สามารถ
บังคับหรือติดตามให้มีการชำระหนี้ได้ อนึ่ง กิจการดังกล่าวนี้มีแนวโน้มจะขยายตัว
แพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว หากปล่อยให้มี การดำเนินการต่อไปย่อมจะก่อให้เกิด
เกิดผลร้ายแก่ประชาชนทั่วไป และจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจของ
ประเทศ สมควรที่จะมีกฎหมายเพื่อปราบปรามการกระทำดังกล่าว กับสมควรวาง
มาตรการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนที่อาจได้รับความเสียหาย จากการถูก
หลอกลวง และโดยที่เป็นการฉ้อโกงเงินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคง
ในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับอนุมัติจากรัฐสภาแล้ว (โปรดดูประกาศสำนัก
นายกรัฐมนตรี ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 102 ตอนที่ 67 (ฉบับพิเศษ) พ.ศ.
2528)

ผลการดำเนินงานคดีนายชม้อย ทิพย์โสกับพวก

1. รายชื่อผู้กระทำการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน มีดังนี้

นางชม้อย ทิพย์โสกับพวก 9 คน

- 1.1 นางสาวบุรณ ประเสริฐศรี
- 1.2 นายปิยะชัย ชีรานนท์
- 1.3 นางวัฒนา ไสยสุข
- 1.4 นายสมชาติ ไสยสุข
- 1.5 พ.อ.อ. สุขวัฒน์ ประเสริฐศรี
- 1.6 นางพวงเพชร ประเสริฐศรี
- 1.7 นายวิโรจน์ เสือมา
- 1.8 นางสาวอัจฉรา ชีรานนท์
- 1.9 นางนงเยาว์ เจริญงาม

หมายเหตุ พนักงานสอบสวนได้ทำการจับกุมตัวผู้ต้องหารายนี้ไว้แล้วทุกคน

2. จำนวนผู้เสียหายซึ่งมาร้องทุกข์ คิดเป็นค่าเสียหาย 16,231 ราย จำนวนเงิน 4,554,582,440 บาท (ณ วันที่ 19 กันยายน 2529)

3. จำนวนทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการยึดหรืออายัดได้ ณ วันที่ 12 มีนาคม 2529 ประมาณ 147.9 ล้านบาท แต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ตีราคาทรัพย์สินต่าง ๆ ผลปรากฏว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 139,898,464.03 บาทโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 เงินสดในธนาคาร 101,867,574.03 บาท
- 3.2 รถยนต์เบนซ์ 5 คัน ราคา 2.3 ล้านบาท
- 3.3 ทองรูปพรรณ ทองแท่งและอัญมณี ราคาประมาณ 35,730,890 บาท

4. ผลการดำเนินคดีอาญา

4.1 พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องบุคคลที่ 1.1 ถึง 1.7 แล้วเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2528 ส่วนบุคคลที่ 1.8-1.9 พนักงานอัยการได้ขอถอนไว้เป็นพยาน ในขณะนี้อยู่ในระหว่างการสืบพยานโจทก์ในชั้นศาล ซึ่งพนักงานอัยการได้ทำการสืบพยานแล้ว 166 ปาก ณ วันที่ 26 กันยายน 2529

4.2 ต่อมาเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2529 พนักงานอัยการได้ทำการสืบพยานโจทก์ไปแล้ว 196 ปาก และศาลได้นักสืบพยานโจทก์ทุกวันอังคาร พุธ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ณ วันที่ 30 ตุลาคม 2529

5. ผลการดำเนินงานคดีล้มละลาย

- 5.1 พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องล้มละลายบุคคลที่ 1 เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2528 ต่อมาศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2529 และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2529 ซึ่งครบกำหนดระยะเวลาให้เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้เมื่อ 4 สิงหาคม 2529 ในการนี้มีเจ้าหนี้ไปยื่นขอชำระหนี้รวม 17,703 ราย คิดเป็นทุนทรัพย์ 5,560 ล้านบาทเศษ
- 5.2 ภายหลังที่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว จำเลยได้ยื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2529 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้นัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเมื่อ 22 ตุลาคม 2529 ที่สนามราชตฤณมัยสมาคม เพื่อขอมติให้เจ้าหนี้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้นัดสอบสวนคำขอชำระหนี้ของเจ้าหนี้ในวันที่ 15 มกราคม 2530 เป็นต้นไป ขณะนี้จำเลยได้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานเพื่อขอขจัดทรัพย์ที่เจ้าหนี้ที่ยึดมาได้
- 5.3 สำหรับบุคคลที่ 1.1-1.9 นั้น อธิบดีกรมอัยการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าบุคคลดังกล่าว มิใช่ผู้กู้ยืมเงินจึงไม่อาจฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลาย (ผลการดำเนินการ ณ วันที่ 30 ตุลาคม 2529)

6. การคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน

กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งที่ 35839/28 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2528 ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหารายนี้ทุกคน

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ภาคผนวก ง.

คำนิยามในแบบสอบถาม

1. รายได้ของครอบครัว (เฉลี่ยต่อเดือน) หมายถึง รายได้ของผู้ลง
ทุนและคู่สมรสและเป็นเงินได้ที่อยู่ในรูปตัวเงิน (Money Income) เช่น เงินเดือน
ค่าจ้าง กำไร เงินโอน ดอกเบี้ย เงินปันผล โบนัส และค่าล่วงเวลา เป็นต้น
2. รายจ่ายของครอบครัว (เฉลี่ยต่อเดือน) หมายถึง รายจ่ายรวม
ของบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบและเป็นรายจ่ายที่อยู่ในรูปตัวเงิน (Current
Expenditure) เช่น รายจ่ายในการอุปโภคและบริโภคสินค้าต่าง ๆ โดยไม่นับ
รวมถึงรายจ่ายในลักษณะการออมทรัพย์ เช่น การถือทรัพย์สินทางการเงินในรูป
ต่าง ๆ เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน และการส่งแชร์ เป็นต้น
3. เงินออม (เฉลี่ยต่อเดือน) หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้กับ
รายจ่าย
4. ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว
5. จำนวนผู้มีเงินได้ หมายถึง จำนวนผู้มีเงินได้ทั้งหมดในครอบครัว
6. จำนวนผู้พึ่งพิง หมายถึง บุคคลที่ไม่มีรายได้และอยู่ในความรับผิดชอบ
ที่ต้องเลี้ยงดู เช่น บุตรที่ยังศึกษาอยู่ และคนชรา
7. ทรัพย์สินทางการเงิน หมายถึง ตราสารทางการเงินทั้งหมด เช่น
หุ้น กรมธรรม์ประกันชีวิต ตั๋วสัญญาใช้เงิน รวมถึงเงินฝากที่สถาบันการเงิน ฯลฯ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	น.ส. วลีรัตน์ รัตนเลิศ
ภูมิลำเนา	จังหวัดสงขลา
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์)
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2524
ประสบการณ์ในการทำงาน	ฝ่ายวิชาการ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ปี 2525-2528
สถานภาพการทำงานปัจจุบัน	ฝ่ายแผนงาน กรมธนารักษ์ 2528-ปัจจุบัน

